

Aberratio ictus

Unter der Bezeichnung „Aberratio ictus“ (z.T. auch als Fälle des „abirrenden Pfeils“ oder „abirrenden Angriffs“ gekennzeichnet) versteht man im **deutschen** und **georgischen Strafrecht** eine unter Irrtumsge-sichtspunkten diskutierte Konstellation, in welcher sich der Tätersatz im Handlungszeitpunkt auf ein bestimmtes Tatobjekt konkretisiert hat, der Erfolg jedoch versehentlich bei einem anderen, tatbestandlich gleichwertigen Objekt eintritt (Bsp.: A zielt mit Tötungsvorsatz mit dem Gewehr auf B, rutscht bei der Schussabgabe jedoch ab, sodass die Kugel den neben B stehenden C tödlich trifft). Die h.M. geht davon aus, dass in solchen Konstellationen eine Konkretisierung des Vorsatzes auf die anvisierte Person stattgefunden hat. Danach ändert der Umstand, dass ein gleichwertiges Tatobjekt – etwa: ein anderer Mensch – getroffen wird, nichts daran, dass Vorsatz nur hinsichtlich des anvisierten, nicht aber hinsichtlich des tatsächlich getroffenen Objekts vorliegt. Im Ergebnis steht eine Versuchsstrafbarkeit hinsichtlich des anvisierten Objekts neben einer Strafbarkeit wegen fahrlässiger Erfolgsbewirkung hinsichtlich des getroffenen Objekts. Eine Mindermeinung (sog. „Gleichwertigkeitstheorie“) möchte demgegenüber auch in dieser Konstellation eine Strafbarkeit wegen vorsätzlicher Erfolgsherbeiführung beim tatsächlich getroffenen Objekt annehmen, da die Objekte tatbestandlich gleichwertig seien und überdies Strafbarkeitslücken für den Fall fehlender Versuchs- oder Fahrlässigkeitsstrafbarkeit vermieden würden. (Abe/Tbe)

ა ცდენილი ისარი

გერმანულ და ქართულ სისხლის სამართლის კანონმდებლობაში ტერმინი „Aberratio ictus“ (ასევე მოიხსენიება როგორც „ა ცდენილი ისარი“ ან „შეცდომითი თავდასხმა“) გაგებულია, როგორც შეცდომის პერსპექტივაში განხილულ შემთხვევა, სადაც ამსრულებელს, ქმედების განხორციელების მომენტში კონკრეტიზებული აქვს დანაშაულის ობიექტი, მაგრამ შემთხვევით სხვა, თანაბარდირებული ობიექტი ზიანდება (მაგ.: A უმიზნებს თოფს B-ს მოკვლის განზრახვით, მაგრამ ხელი აუცდება გასროლის დროს, ისე, რომ ტყვია სასიკვდილოდ მოხვდება B-ს გვერდით მდგომ C-ს). გაბატონებული თეორიის მიხედვით, ასეთ დროს, მიზანში ამოღებული პირის მიმართ არის კონკრეტიზებული განზრახვა. თუმცა, გარემოებას არ ცვლის ის ფაქტი, რომ დანაშაულის თანაბარდირებული სხვა ობიექტი დაზიანდა – მაგალითად: სხვა პირი – რომლის მიმართაც ამსრულებელს განზრახვა არ ამოძრავებდა. შედეგად, სახეზე გვაქვს სისხლისსამართლებრივი დანაშაულის მცდელობა მიზანში ამოღებულ ობიექტთან მიმართებაში, ხოლო შემთხვევით დაზიანებული ობიექტის მიმართ გაუფრთხილებლობა. ამის საპირისპიროდ, უმცირესობის მოსაზრებით (ე.წ. „თანაბარდირებულების თეორია“) შემთხვევით დაზიანებული ობიექტის მიმართაც უნდა გვექონდეს განზრახვი დანაშაულის კვალიფიკაცია, რადგან ობიექტები თანაბარი ღირებულებისაა, და, უფრო მეტიც, ზემოხსენებული სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის ხარვეზადაა მიჩნეული, მცდელობის ან გაუფრთხილებლობითი დანაშაულებისთვის პასუხისმგებლობის დაკისრების შემთხვევაში. (Abe/Tbe)